

22/5

ett inslag i debatten. Den har emellertid ofta kritiserats från synpunkten att ett storkrig måste tendera att övergå till ett totalt krig, att starkare och starkare vapen och till slut de största vätebombarna kommer att kastas i vågskålen.

För närvarande är utan tvivel tendensen att tänka sig och därför förbereda militära aktioner av den mest skiftande beskaffenhet starkare än tidigare. Ett stort förråd av så fruktansvärda bomber som kan tillverkas anses nödvändigt för att upprätthålla terrorbalansen och därmed begränsa risken för ett anfall; man hoppas men är inte säker på att de tyngsta bombarna aldrig behöver brukas, utan får stanna i sina valv som underliga väktare av freden. På samma gång ökas rustningarna för lokala eller i fråga om de använda vapnen begränsade krig; det talas om elitkommandon eller brandkärer, som skall vara redo till ett slags polisiära aktioner; samtidigt som vätebombarna och raketterna blir större konstrueras och produceras allt smärre atombomber som skall kunna brukas inom små områden vid begränsade konflikter. Den amerikanske arméministern presenterade nyligen en lista på 18 "begränsade" krig efter 1945 för att visa behovet av förberedelse för dylika konflikter; listans intresse är dock inte stort, ty här upptas huvudsak-

ligen konflikter som inte rimligen kan räknas som krig (t ex Libanonexpeditionen, bombardemanget av Quemoy och upproret på Kuba).

Den ryska militärdebatten, som under det senaste året re-
dovisats i två amerikanska arbeten (Garthoff 1958, Dinerstein 1959), tycks i huvudsak gå på samma linjer som den amerikanska, även om man självfallet här framhäver armén mer än i USA. I senaste numret av Atlantic skriver New York Times militärexpert, Baldwin, att det för USA gäller "att organisera och upprätthålla militära styrkor som kan utkämpa vilket krig som helst var som helst". I en samtidig recension i New York Times skriver han att ryssarnas strategi är att förbereda "alla slags krig med alla slags medel". De praktiskt taget likalydande karaktäristikerna är i sin enkelhet av allt att döma riktiga.

Att man under senare tid mer än tidigare understrukit betydelsen av andra vapen än de tunga bombarna har stundom i Sverige utnyttjats som ett argument för de konventionella vapnen och vapengrenarna. Detta är helt förfelat i den mån här i gigger en kritik av kravet på taktiska atomvapen. Ty dessa vapens betydelse som försvarsmedel vid isolerade eller lokalt begränsade angrepp erkänns allmänt i utlandets militära debatt. Om något vapen just nu framstår som drotningen i spelet, är det de taktiska atomvapnen.

Fru Johanson-Thor förklarar att hr Mehrs ovanstående framställning i allt väsentligt är riktig.

*

Dagens Nyheter beklagar att denna sak framställdes på ett delvis missvisande sätt och givits överdrivna proportioner. Vi kan inte finna något inkorrekt i hr Mehrs uppträdande.